

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó a lap tulajdonos.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház. (emelet).

Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legmértékesebb árszámítás mellett vétettek fe

Egyes szám 4 kr.

Az orleansi ház csókja.

Debreczen, február 23.

(kb.) A Zola-ügy második csattanója hangzott el tegnap az igazságügyi palota előtt. Mind a két csattanónak más a politikai háttere, de a jelenség okai teljesen egységesek. A Rochefort márki által rendezett fiakkeresi csók a socialista, Orleans Henrik ráduplázott csókja pedig, — melyet Valsin-Eszterházy őrnagy arcán csattantott el — a royalista törekvések megvalósításának biztató jeléül kívánnak szolgálni. Az a jelenség, amiért a bagós és parfümös csók elhangzott, egységes okokra vezethető vissza, még pedig a köztársasági államforma életképtelenségére, a közszellem petyhüdttségére és a katonai hatalom túltengésére. A közállapotok ezen visszás alakulatai teremtek meg azon züröszvaros keveréket, melyben horgászni valót talált Rochefort és elég ügyesen fedezett fel újban a francia trónigénylők elsője az orleansi ház egyik nagyratörő tagja.

Igazán bámulattal kell adóznunk Orleans Henriknek, azért a nagyszerű szimatoló képességeért, hogy abban az utvesztő közhangulatban, mely a világvárosban uralkodik megtalálta az utat mely ma a francia nép szívéhez vezet. A hadsereg tünnető ünneplése, a vezérkar rettegéssel telt imádata tölti be a felső tizezrek kivételével, a revans eszméért lelkesedő francia nép érzelme és gondolatvilágát. Elfelejtette már közel harmincz év alatt azt a dezolált és

fegyelméletlen katonai szellemet, mely Sedánál a francia hadsereg rut megvertésében nyilvánult. Innen van, hogy a Boulancy asszony levelei által teljesen befekettett Walsin-Eszterházyban még mindig, a rajongással szeretett hadseregnek egy feddhetlen nagyszabású, de ártatlanul meghurczolt tagját szemléli, kinek fényes elégtételt kell adnia. Es mialatt lázas tünetések közepette a fenséges nép talán ép azon töpreng, hogy milyen elégtételt szerezzen a hadsereg egy kétmilliomod tagjának, a Szajnába fulaszcsa-e Zolát, agyonverje-e a Dreyfus syndicatust? az alatt megjelenik mint „Deus ex machina“ az „Isten kegyelmét“ bíró Orleans Henrik herceg, a kifogástalan gentleman és az elbűvölt nép szemeláttára megcsókolja mindkét orcáján Eszterházyt, de nem hogy a fertőzőnek a szájából Hyppia módjára kilopja az obulust, hanem hogy az ugys elvakult népnek még egy kis port hintsen a szemébe és minden szónál hangosabban hirdesse nekik, hogy véretekéből való vér vagyok, ki a ti szívetek lüktetését mindenkor átérzem.

És az a szegény és oly könnyen irányítható nép attól a sok porhintéstől nem látja azt, hogy a Damokles kard ott függ már a köztársaság feje felett, melyet segített oda akasztani a francia hadsereg vezérkarának főnöke Boisdeffre tábornok is, amikor kardját Brenusként — igaz, hogy nem a hadisarcz mérlegébe — Themis mérlegébe dobta, kinek szeme Franciaországban most nagyon is be van kötve és

igy valójában nem fogja tudni, hogy meg hibbant a mérleg egyik serpenyője.

Am járja továbbra is a francia nép dervis tánczát, félemlítsék meg az esküdteket verdiktjük kimondásában, halasszák el a Dreyfus ügy revízióját, az orleansi herceg csókja már odaférközött a francia nép szívéhez, melyen a császárság fog felépülni és eljön az idő, hogy II.ik orleansi Fülöp kinevezi Dreytuss kapitányt vezérkari főnökké, Zolát pedig mindenható miniszterévé, mert az ő mátyromságuk szerezte meg neki a fényes, de nem állandó francia császárságot.

A képviselőház holnapi ülésén — szerdai nap lévén — több interpelláció fog előterjesztetni. Így Molnár János még egyszer meginterpellálja a belügyminisztert a császári katolikus multság tárgyában, Bartha Ödön pedig az egyesülési jog megszorítása tárgyában fogja a belügyminisztert meginterpellálni. Egy harmadik interpelláció a sajtószabadság megszorítására irányuló rendelkezések és intézkedések tárgyában fog megtétni.

A különböző szertartású katolicusok között kötött házasságokból született gyermekek vallása tárgyában a belügyminiszter a vallás és közoktatásügyi, valamint az igazságügyminiszter egyetértésével egy körrendeletet adott ki, a melynek értelmében a róm hath, görög-és örmény-katolicusok házasságából született gyermekek nemre való tekintet nélkül mindenkor az atya vallását követik.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Egy férj története.

Irta: Heltai Jenő

A férj, aki szánalmas és nevetséges volt, de nekem jóbarátom, a tenyerével nagyot csapott az asztalra.

A karesu pezsgőspoharak titokzatos és némileg gunyos tánczba kezdtek, egyben maguk muzsikáltak is hozzá, ahogy finom üvegjük az asztalhoz ütődött.

A férj felindulását az én indiszkrét kérdészködésem előzte meg.

— Nem értem — mondottam neki, nem értem, miért gubbasztasz és iszol itt velünk minden istenadta éjjel hajnalig, holott odahaza a feleséged, a leggyönyörűbb asszony bizonyára álmatlanul és rosszkedvűen hanykolódik az ágyában átkozván ama pillanatot, amelyben életét a tiedhez kötötte.

Igen kenetteljes hangon beszélhettem, — mert a férj komolyan megharagudott. Majd hirtelen elérzékenyedett és csaknem sirva mondja:

— Barátom, — én nagyon boldogtalan vagyok. — Az élet igazán nagyon különös...

Annyiszor hallottam már ilyen és ehhez hasonló kijelentéseket, hogy nem is feleltem. Ellenben visszagondoltam a multa nem is olyan messzire, csak arra, a mi 4 esztendő előtt történt.

Kisebb-nagyobb mértékben, valamennyien szerelmesek voltunk Etelkába, akkor hagyta ott a színiakadémiát, hogy kezével ezt a jelen téktelen szürke embert boldogítsa. Valamennyien tudtuk, a férj a legjobban, hogy Etelkát e fontos lépésben nem vezérelték érzelmi mozzanatok.

Azonban okos leány volt, akinek a multja nem szükkölködött némi zaj nélkül. — A csöndességet, — a mindent elnyomó csöndességet kereste a házasetben és a menekülést.

A férj és a feleség nyomtalanul eltűntek. Sehová sem jártak, — senkivel sem érintkeztek.

A férj örülten szerette az asszonyt és ez törhetetlen hűséggel ragaszkodott hozzája. Sehogysem tudtuk magunknak megmagyarázni, mi okon jelent meg a férj ismét Budapest éjjeli életének a felszínén, a kávéházakban, orfeumokban, borozókban, mi okon iszik a megrögzött iszákos szenvedélyével és szeretik az agglegény ezinizmusával.

De a férj beszélni kezdett és elmondott mindent. Tompa kefébeesett hangon...

Az asszony — kezdte és mereven nézett maga elé — asszony, tudod, hogy mennyire szeretem.

Amikor hozzám jött a gyönyörű leány — a szürke majomhoz, azt hittem nem élem tul ezt a boldogságot. Elfelejtettem a multját, pedig mi tagadás, pozitív adataim lettek volna még akkor is, ha ő maga nem vall be mindent. Szakitottam mindenkiel, csak neki, csak érte éltem. A mit akart, az teljesült. Amit álmódott, azt kitaláltam. Ő hü volt, hálás volt, de mit ért mindez? Én szerelmére éheztem, szerelmére, melyet nem tudtam kicisikarni tőle, Kértem, könyörögtem, sirtam, erőszakos voltam, majd gyöngéd, megpróbáltam mindent és eredmény nélkül, mindig eredmény nélkül. Néha dühöngtem, mint az őrlt, ő szeliden mosolygott; megakartam ölni, azt suttocta:

— Nem tudlak szeretni.

Pokol, kétségbeejtő pokol volt az életem és én magam tettem azzá. Mert hiszen mi panaszom lehetett az asszony ellen? Azt, hogy nem szeret és sohasem fog szeretni, megmondta előre.

És megtartotta a szavát, valamint meg-

A középosztály helyzete.

A középbirtokosság hanyatlásáról és ennek okairól sokszor volt már szó a sajtóban, mint a parlamentben. Azt a tételt, hogy ez a hanyatlás csakugyan tény, egy szemünk előtt végbemenő folyamat: senki sem vonta kétségbe.

E hanyatlás — társadalmi szempontból véve a dolgot — valóban szomorú következményekkel jár; s ezek közül első sorban említendő az, hogy nincs egységes nemzeti társadalmunk.

A politikai pártok lépten-nyomon hivatkoznak a közvéleményre, és alig van osztály, mely ma ezt a nemzeti közvéleményt hivatottan képviselhetné. A középosztály elvesztette irányadó befolyását; a városokban megtelepedett polgárság pedig még csak most kezdi bontogatni szárnyait.

Ezen körülményben találjuk magyarizációját annak a jelenségnek, hogy a nemzetiségi, faji, felekezeti és egyéb divergenciák nálunk teljes virágzásban vannak. Ez magyarizálja meg, hogy a magyar nemzeti kultúra terjedése oly lassu, s hogy annak a különféle nemzetiségek annyi sikerrel állhatnak ellen; sőt némely vidéken valóságos diadalmaskodnak fölötte.

Egy erős középosztály létezése mellett mindez nem volna lehetséges. A nemzeti aspirációk igazi letéteményese — minként ezt a történelem tanítja — mindenha a köznemesség, a középosztály volt. A liberális tradíciók is mindig ezen osztálynál találtak a legmelegebb ápolásra. Ha tehát megvolna ma is régi fényében és erejében ez a középosztály, ha a modern műveltség által áthatva irányt adna a nemzeti művelődésnek: hol állna ma Magyarország!?

Sokféle okot említettek már fel, mely a középosztály hanyatlását előidézte; a legujabb keletű az, mely azt akarja elhíttetni, hogy a középosztályt a súlyos állami adók tették tönkre.

Azt mindenki elismeri, hogy a közterhek súlyosak, de annyira még sem elviselhetlenek, hogy azok miatt egy egész osztály tönkre menjen.

Hiszen, ha ez állna akkor az egész ország mihamarább a tönk szélére jutna, ami pedig hála Istennek — ez időszert épen nem fenyegeti hazánkat.

tartotta a többi fogadásait is, azt hogy hü és hálás lesz, hogy jó lesz hozzám és olyan boldoggá tesz, amennyire szerelem nélkül lehet. Tudtam, mi vár reám és mégis elvettem. Valami démoni rémnyekedés lakozott bennem: hátha mégis ura leszek a szívének. Ostobaság! Az asszony mást szeretett,

Nem találkozott vele, nem levelezett vele egy évben egyszer ha véletlenül látta az utcán. De ilyenkor égő pirosság futotta el az arcát a homlokáig és míg az köszönt, ő félre nézett.

Utána jártam a dolognak, mi volt az eredménye? Egy pozitív adattal több. Ez az ember szeretője volt a feleségemnek. Az esküvő vetett véget a viszonyuknak. De szólhattam, panaszkodhattam? Hiszen a feleségem elmondott mindent. — Mégis kiroztam az asszonyt.

— Ezt szereted, ugy-e, ezt szereted?

— Igen, — felelte ő csendesen és nyugodtan. És fogom is szeretni mindig.

A bizonyosság elvette az eszmét gyötrelmem volt minden pillanat, amelyet odahaza töltöttem. Azóta iszom és éjszakázom. Mert egy éjjel...

— A férj elhallgatot, óvatosan körülnézett, azután hozzám hajolt. Most már szótogott:

Néz oda... nézd meg azt a karsu fekete leányt...

Ránéztem a karsu, fekete leányra. A

Ne keressünk távoleső okokat, mikor a természetes magyarizációt önként kínálkozik. — Avagy nem kellett-e a középosztály helyzetének változnia, midőn fiai soha más pályára nem léptek, hanem az ősi birtok, s az ősi udvarház látta el őket nemzedékről-nemzedékre.

Az ősi birtok pedig mindig jobban megszolgált, mindig több darabra szakadozott. — Vegyük ehhez most már azt, hogy a megcsappant birtok szerényebb jövedelme mellett az igények régi maradiak, sőt a családi hagyomány néha az igények fokozását vonta maga után. Általánosan tudva van, hogy a bő költségek, a rang ritkán állott arányban a móddal; és így nem csuda, ha a középosztály lassanként összébb-összébb zsugorodott.

A haladó kor nem hagyta érintetlenül a mezőgazdaságot sem. A gazdaság kezlésében számos újítás, számos vívmány lett beillesztve. Természetes, hogy azoknak, akik ezt keleti indolenciával nézték, a hátrányokat is nemsokára tapasztalniuk kellett.

Tapasztalniuk kellett, hogy a csendesen folydogáló nyugalmas élet helyett egy küzdelmesebb, a kifejtett verseny által izgatottabbá lett élet vár rájuk. Az újabb kor felkényszeríti mindenkire a maga művelődési irányzatát. — Aki ez irányzattal haladni nem képes — vagy nem akar, annak fején ácsappnak a hullámok.

Minden korban úgy volt, hogy mikor az emberiség a haladásnak egy újabb lépcsőjére tette a lábát; mikor egy tudományos vívmány egy szellemes találmány az emberi nyers erőt a természet erejével pótolta; mikor ez gyakorlati alkalmazást nyert, mindig megkívánta a maga áldozatait.

Mikor Angolországban Arkgrigt föllította és működésbe hozta szövőgépeit valóságos forradalmat idézett elő. Ezek maradtak egyszerre kenyér nélkül, s a feldühödött nép megrohanta a zseniális feltaláló gyártelepeit és összerombolta szövőgépeit. — Hasztalan! — A találmány hódító erejének egy világ sem állhatott ellent. A mi hajós és fuvaros népünk kezéből is kivették a kenyeret a gőzgépek.

A természeti törvény érvényesült a középosztály hanyatlásánál is. A küzdelemre, a haladásra gyenge erő elbukott; de a gyenge akaró, az ellenállásra képes elmek felülkerekedtek, s

borozónak, amelyben ültünk, ő volt a kikiáltott szépsége. Amikor először láttam, meglepetve álltam meg:

— Hol láttam ezt az arcot?

De hiába kutattam emlékeimben. Most, hogy a férj figyelmeztetett, hirtelen eszébe kaptam. Igen, az az ő Eteklája, vonalról vonalra. A szinte kékbe játszó fekete haj, a mindadig csodálkozó sötét szem, a gödrös áll, a telt termet. Soha megdöbbenőbb hasonlatosságot! A történet, a mely eddig a szerencsétlen házasságok rendez története volt, már érdekelni kezdett. A férj folytatta az elbeszélést.

— Te is észrevetted, ugy-e? Mikor ide először bevetődtem, megkellett fogóznom az asztalba, hogy el ne essem. Ránéztem erre a leányra, majd fölfaltam a szememmel, a szívemmel. Udvarolni kezdtem neki. Csöndes, egyszerű és jó leány ez. Hamar megértett. Elpanaszoltam neki a szívem egész keserűségét. Megsajnálta. — És megszeretett amikor elmondtam neki, hogy ő olyan, mint a feleségem, a feleségem akiért örvöngök és aki nem akar szeretni. Óh, micsoda megkönnyebbülés, micsoda gyönyörűség volt először egyedül lennem ezzel a leánnyal. A végtelen, a mindent beárnyozó boldogságnak micsoda napja volt az. A feleségem forró ölelését és csókjait éreztem ennek a leánynak az ölelésében, csókjaiban. Még a hangjának a muzsikája is az volt. Mámorosan a gyönyörűségtől képzeltem el, hogy a feleségemet tartottam a karjaim között, ak

az újabb művelődési irányzatnak őszintén meghódolva a modern élet követelményei által kijelölt uton haladnak.

Ezek az átmeneti korszak convulsiói közt is derakasan megállják helyüket, s például bebizonyították, hogy az életrevalóság, az okos munkásság legnehezebb viszonyokon is túlteszti magát. Nem lehet eléggé sajnálni, hogy a magyar faj az őt jellemző keleti indolencia zsidbasztó nyugalmából oly nehezen tud kiszabadulni: csak az biztat, hogy aztán, ha neki emboreli magát: bátor a küzdelemben, kitartó a munkában.

A magyar középosztály generációja — ez iránt nincs kétségünk — nemsokára be fog következni s ezen középosztály erősítéséhez nagyban hozzá fog járulni a városok intelligens és vagyonos polgársága. Ugy, hogy ezáltal Magyarország társadalmában a középosztály nem a régi alapon fog szervezkedni mert egy új, egészséges elem hozzájárulása teszi a szilárdabbá s az újabb kor által kitűzött feladatuk megvalósítására alkalmasabbá.

Tanítók fizetése.

Debreczen, febr. 23.

A képviselőház mint tudjuk, egy korábbi alkalommal az elemi iskolai tanítók fizetését, a felekezeti iskolákra vonatkozólag főleg 300 frt minimumban állapította meg, mert nagyobb összeget a miniszter sürgetése dacára a legjobb akarat mellett sem lehetett megállapítani, azon elvvel fogva, hogy az államtartás egyensúlyát fent kell tartani.

A tanítóknak Magyarországon, sajnos, többnyire az általuk elért erkölcsi sikerekkel kell megelégedniük, mert a legtöbb felkezet és község nem képes ezt a minimumot felemelni, csak az állami tanítók helyzete kedve zőbb, a mennyiben ezek közt egy sincs kinek 409 frtnál kevesebb lenne a fizetése. — De W l a s s i s Gyula közoktatásügyi miniszter mind minden téren, ezen is a jog és méltányosság előharcosa és mint ilyen, ki is jelentette már azt a meggyőződését, hogy a tanítók fizetését okvetlen fel kell emelni és ő

többé nemcsak hü és hálás, hanem végre szerelmet is, esztelenül, lángolóan szerelmes. Nyugalmam visszatért boldog voltam.

Azóta itt vagyok minden éjjel. Az élettem ez a leány és ha az életemet kérné cserébe azért a boldogságért, a melylyel elárászt, — zdaadnám neki.

A feleségemnek mindent elmondtam. Válat vont, nevetett és azt mondta, hogy boldog vagyok. Azt hittem, hogy a féltékenység megtöri szívének a jegét, hogy megakar tartani magának.

Nevetséges gondolat! Azt hittem, hogy bosszút akar majd állni, megfog csalni ő is. Szó sincs róla tovább is csak úgy él mint eddig élt, zárkóztam, ridegen magányosságban.

Azt hittem, hogy ez örökké így fog maradni. Csalódtam. Tegnapelőtt megjelent itt a borozóban az ördögi tekintetű sápadt fiatal ember, a kinek a képe még most is ott van a feleségem szívében. Megyédül volt, szótlannul ült le és egymaga megivott egy nagy üveg sherryt. A leány ott sürgött forgott körülötte nem is törődött vele, észre sem vette.

Néha találkozott a tekintetük, nem ismerjük egymást, de mind a ketten nagyon jól tudjuk, ki a másik? És zavartan néztünk félre mind a ketten.

Hirtelen borzasztó gondolatom támadt. Ha ez a fiu jobban megnézi ezt a leányt? Lehetetlen észre nem vennie a nagy, a megdöbbenő hasonlatosságot.

már most módot talál budgetje kezében a tanítók helyzetének könnyítésére, ha korlátot mértékben is.

Ismeretes, hogy kísérletek történtek, melyek a magyar tanítók e csekély javadalmazására támaszkodva, őket a szociáldemokrácia karjaiba akarták vezetni. De a tanítók ellenálltak és ezt a miniszter ünnepélyesen dicsérőleg elismerte.

De az egész kormánynak és az államnak is kell arra a veszedelemre gondolni a melyet az ifjúságnak szociáldemokra tanítók által való megmételése szülhetne, — tehát a már kifejezett elismeréshez nem szavakkal, hanem tettekkel kell csatlakozni.

Hogy Wlassics Gyula ez eszme előharcosa, az neki legnagyobb becsületére válik, a tanítóknak még a legjobb biztatás lehet — mert Wlassics a tett embere, a ki már eddig is rendkívül sok üdvöset cselekedett és a kitől Magyarország még sok nagy tettet joggal és bizton vár.

Tisztek táncestélye.

Az ideai farsang hattudala, a tisztek táncestélye, pompásan sikerült. Oly pompásan, hogy a szezon legfényesebb bálja ez volt.

A város legelőkelőbb közönsége, (szép számban képviselve közöttük a hivatali hatóságok is — és legszebb asszonyai, leányai jelentek meg a Bika fényesen földiszített tánctermében.

Kellemes, jól eső hangulat szállotta meg a belépőt mindjárt az előcsarnokban. a hol ő felsége mellszobrá állott délszaki növények és kiváló ügyességgel összeállított fegyverdiszítések között Srotter Pál fegyverműves pompás munkája volt ez.

Benn a teremben csinos virág girlandok és egyéb szokásos díszek emelték a fényt a csinoságot. A táncrend az uralkodó pár areképei között volt felfüggesztve.

Az első négyest két kolonban száz pár táncolta.

Hátha föl támad benne a régi szerelem és ő is meg akarja csinálni a szívét és az érzeit ezzel a leánnyal? Valóságos rémület fogott el. És amikor ezzel az aggódó, ijedt tekintettel néztem föl, majd a fiura, majd a leányra, éreztem, hogy akaratlanul is elárulok mindent.

A fiatal ember kezdetben nem értette a dolgot, de láttam, hirtelen világosság támadt az agyában. Meglepetve nézett a leányra és az első pillanatban a káröröm, a rossz indulat a daczosság gonosz mosolya vonaglott az arca körül. Haj, bizonyos vagyok benne, hogy az ő agyában is megfordult az a gondolat. De ez a mosolygás szelid lett és bánatos. a hogy rám nézett. Nem tudom, mit fejezhetett ki az arcom, de ma is úgy érzem, hogy a kétségbeesés tetőfokán, az örület küzöbén álltam és lelkem mélyén kegyelmet könyörögtem...

A fiatal ember gyorsan fizetett és távozott. Tuláradó hálával és gyöngédséggel néztem utána. Azóta nem jelentkezett, tudom, érzem, hogy többé nem fog ide jönni. Most már igazán nyugodt és boldog vagyok...

A férj elhallgatott, majd kis szünet után megkérdezte:

— No, ugy-e különös az élet?

— Igen — feleltem elgondolkozva. És a férjek is nagyon különösek.

A zenét a 39. gyalogezred zenekara és Magyarai testv. felváltva szolgáltatták. Érdekes volt a helyőrség tisztikarának báli napiparancsa, amely így szólt:

Éjjeli parancs 1898 február 22-ére. Kiadott: Éjjelkor hajnal előtt.

I. Szolgálat Bálinspekei Csák alezredes, és Lányi őrnagy. Táncfelügyelő: Szathmáry és Schuster, főszer, tármesterek, Treisinger József kamarás, Rubos főhadnagy adjutáns, Antal Miklós hadsegéd és Jekelfalusi főlovász mester. Eterem felvigyázó: Heródek Sanyi A Comp orvosi szolgálatot teljesíti Dr. Bol-cur (ból). Csak a női szívek dobogását tartozik figyelemmel kísérni Czigány Vajda Treisinger József százados.

A jelen voltak névsorát tudósítók a következőkben állította össze:

Páholy közönség: Tóth Béla gyógyszerész és családja, dr. Márton Kálmán és családja, Fogl Pál es és kir. alezredes és családja, dr. Brief Gyula és családja, Farkas Mór nyugalm honvéd huszár őrnagy és családja, Konez Akos tb. városi tanácsos és családja, Sáni Béla és családja, dr. Sz. Szabó József és családja, Radetzky László es. kir. százados és családja, özv. Veresné Szatámáry Teréz, Szücs Kálmán, Tak, pónzt. hivatalnok és családja, Kövi Lajos bankigazgató és családja, Obrincák László honv. százados és családja, Miskolezy Lajos szolgabíró és családja, Biró Kálmán honv. huszárezredes és családja, Benkó Sándor honvédfőhadnagy és családja, özv. Zivuska Ferencné és családja, dr. Szöllösi Lipót honv. ezredorvos és családja, Varga Ferenc és családja, Csicsery Géza honvédhuzár őrnagy és családja, Kerekes András főhadnagy és családja, dr. Sárvári Gyula és családja, Majer Emil és családja, Percel József tábornok és családja, Schneller századosné és családja.

Urnök: Kölesy Akosné, Bertóthy alezredesné, Volf századosné, Vögel alezredesné, Dóczy Gedeonné, Zalay Márkné, özv. Kun Pálné, Budaházy Odönné, dr. Varga Emilné, Rikl Antalné Bahonek Ignátné, Szabó Lajosné, Emmert Antalné, Csicsery őrnagyné, Roesnek Emilné, Antonovics Oszkárné, Takács F. Obrincák századosné (J.bereny) Tóth B. né Csanak Józsefné, Molesányi Jánosné, Szücs Mihályné, Antalovicsné Sesztina Jenőné Szunyogh Zsigmné, Jekelfalusi tábornokné, Mayer Emilné, Fürst Odönné, Laszgalner Kálmánné, Klein Ferencné (Csanád-Apáca) özv. Bereceli Odönné, Csanak Jánosné, Györfi Aladárné Radezky századosné, Kis Jenőné Sáni Béláné, Szathmáry Mihályné, Baranyi főhadnagy, Perezel tábornokné, Buzás Elekné, Lőkovic Arthurné, Szabó Józsefné, Dr. Ujfalussy Kálmánné, Benkó főhadnagy, Márton Kálmánné Biró ezredesné, László Albertné, Brif ezredorvosné, Dr. Brückner Ernőné, Miskolezy Lajosné, Bechert Manóné, Steiner Gyözőné, Kubinyi főhadnagy Szabó Antalné, Varga Ferencné, Zviznbáfus Flórianusz honvéd huszár századosné, gróf Dégenfeld Ottóné, Biedermann Józsefné, Weisz Lőrincné, Antal századosné, Farkas honvédhuzár őrnagyné, Szél Farkasné, Miskolezy Jenőné.

Kisasszonyok: Kölcsei Ilonka, Berthothy Paula, Dóczy Ilona, Kovácsi Sarolta, Szathmáry Irén, Tóby Róza, Toby Pepike, Budaházy Margit, Bahonek Jolán, Emmert Evelin, Roesnek Róza, Horváth Juliska, (Jászkajó Halma) Takács Viola, Molesányi Emma, Szücs Viola, Leidl Iza, Antalovics Micike, Szunyogh Katinka, Laszgalner Nora és Elsa, Kölcsey Hella, Erber Margit, Losoney Margit, Percel Marianna és Margit, Buzás Ilonka, Vimmer nővérek, Szabó Irén, Kis Ida, Bechert Ilonka, Steiner Ilona, Szabó Gizella és Ilona, Sárvári Adél, Varga Irén, Zirnfusz Annuska, Zalai August, Flórianust Margit, Serly Margit, Butykay Ida, Miskolezy Ella, Ujfalusi Juliana, Fényes Margit (Székelyhid), Antal Margit és Böske, Farkas Erzsike, gróf Dégenfeld Anna és Mária, gróf Csáky Elza, Széll Marianna, Zivuska Irén és Mariska.

Irodalom.

"Az állami egyenes adók és a községi adópótlékok kézikönyve." Összeállította Gaaffy Ferenc pozsonyi kir. pénzügyi s. titkár. — Szerző, kinek neve nem ismeretlen a pénzügyi szakirodalom terén, ezuttal is oly munkával lép az érdekelt közönség elé, a mely hivatva van hasznos szolgálatot tenni nemcsak az adókezeléssel foglalkozó tisztviselőknek és községi jegyzőknek, hanem az ügyvédeknek, kereskedőknek, gyárosoknak, háziutajdonosoknak földbirtokosoknak és a nyilvános számadásra kötelezett intézeteknek is, a mennyiben ugy az állami egyenes adók, mint a községi adópótlásokra vonatkozó összes törvényeket, döntvényeket, rendeleteket és elvi jelentőségű határozatokat rendszerbe foglalva tárgyalja és példákkal magyarázza meg, sőt mindazon esetekre, a melyek a gyakorlati életben sűrűbben fordulnak elő — kérvény és felelkezési mintákat is közöl, hogy az ezen ügyekben kevéssé jártas adófizetők is képesek legyenek jogaikat saját maguk érvényesíteni s kötelezettségeiknek pontosan eleget tenni. A munka a Franklin-Társulat kiadásában jelent meg, s a 492 lapra terjedő vaskos kötet ára 3 frt.

Színház.

M ü s o r.

Szardán új betanulással: A k a m é l i á s h ö l g y i f j. Dumas S. világhírű színműve. — Csütörtökön febr. 24 én H a m l e t, Saeksnere remek tragédiája. Pénteken febr. 25-én L. Komáromy Mariska vendéjátékaul bérlészünetben ötödször! A g é s á k v. e g y j a p á n t e a h á z t ö r t é n e t e, nagyszerű énekes játék 3 felvonásban. Szombaton febr. 25-én L. K o m á r o m y M a r i s k a vendéjátékaul bérlészünetben: H o f f m a n m e s é i, Offenbach operettje. — Vasárnap, febr. 27-én délután A z e m b e r t r a g é d i á j a Madách Imre drámai költeménye.

* A nagymama. Csiky Gergely legjobb vigjátéka került az este színre, meglehetősen számú közönség előtt s gördülékeny, összhangzó előadásban.

A szereplőkről csak jót lehet mondani, a czimszerep krealójától kezdve egészen M a k r a y i g, a ki meglehetősen talentumos pinczérnek bizonyult.

F. Csiga házy Etelé volt a legnagyobb siker, fiatalos könnyűséggel mutatta be, hogy milyen egy jó nagymama. Szabó Irma a szokott kedvességével és aranyos kedélyével játszott.

Szathmáry luteránus lelkészével a felvidéki luteránus tót papok okvetlen elismerését vivta volna ki, há egyáltalán látták volna őket azok, így csak mi tudtuk bámulni Szatyi bácsi, evangélikus lelkészét.

Kiss Irén játéka csak a legnagyobb dicséretet követelheti, remek maszkirovásával egy ideig félre is vezette a publikumot, nem ismertük meg v é n kisasszony szerepében. (nem bök.) Minden egyes jelensége után nyílt színen kapott tapsot.

Vidor (mintha azért örülne, hogy megy Debreczenből,) melegséggel, élettél játszott, legalább jóval többel, mint a hogy megszoktuk. T a n a y báróját elegáns játékaival tette elfogadhatóvá, Sziklay Tódorkája a 25 évig jegyes és kopaszodó leányiskolai tanár hü fotográfiája volt. F e n y é r i ezredese is jó alakítás volt.

A karról is meg kell emlékeznünk, mindnyájuknak igen csinos volt a kötőjük, hanem az mégis némileg kifogásolandó, hogy egyik-másik már öregecske intézeti növevények.

NAPI HIREK.

Debreczen, febr. 23.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható:

— február 23 —
— Hőemelkedés. — Keleten csapadék. — Később szeles. —

— **Hamvazó szerda.** Ma éjjel beveződött a farsang. Éjfélkor megkezdődött a hivatalos böjt. Tízegy órakor éjjel világszerte harangzugás jelezte, hogy az 1898. évi farsangnak elérkezett utolsó órája, s egy órával később kezdetét vette a negyven napos nagyböjt. Ma reggel azután templomba ment a hívő nép és meghamvaztatta magát. A tegnap még örömet hirdető templomok ma reggel már nélkülöztek mindazt, a mi örömről és vigasságra emlékeztet bennünket. Kékszinű öltönyt öltött az egy egyház szolgálója és így szentelte meg a múlt évi virágvasárnapi zöldágakból égetett hamut, hogy azzal aztán homlokukon érintve a tegnap még vidám embereket, e szavakkal emlékeztesse a mulandóságra őket:

„Emlékezzél meg ember, hogy porból lettél és porrá leszel.”

Am, a míg az emberek erre emlékezni fognak, egymást érik a böjti multságok. A bálok helyére a hangversenyekkel, felolvasásokkal egybekötött táncmultságok lépnek. Vigság lesz tehát tovább is. A jókedv nem mulik el.

— **Állami segély a szováti inségeseknek.** Tegnap már Rásó Gyula kir. tan. alispán kijelentése folytán ramutattunk arra, hogy a vármegyében felütni kezdő szociális mozgalomnak hogyan lehet elejét venni. A vármegyeye buzgó előljárósa minden követ is megmozdít, hogy szép szóval csirájában elfojtsa a szocializmust s erre nézve első sorban azt teszi, hogy a nép nyomorán igyekszik segíteni. A szováti inségesek ügye a legsürgősebbre vonatkozólag, mint meg is irtuk, a legközelebbi törvényhatósági bizottsági közgyűlés tudvalevőleg megadta a jóváhagyást, — hogy gróf Dégenfeld József főispán 3000 frt államsegélyt eszközölhessen ki a kormánytól a szováti inségesek számára. — Addig is, míg ez eldől, a mai napon a kormánytól 300 frt előleges segély érkezett, a mit gróf Dégenfeld József főispán azonnal kiküldött hogy osszák ki azonnal szováton a legnagyobb szükségűt szenvedők között. Ez az eljárása úgy a kormánynak mint derék főispánunknak eléggé nem méltányolható.

— **A Csokonai kör felolvasó ülése.** A Csokonai kör február 25-én, pénteken délután öt órakor felolvasást tart, a városháza nagy termében. A felolvasás tárgysorozata a következő. 1. Az egészség művészete, írta és felolvassa: Rózsá Mór dr. 2. Családi kör írta és felolvassa: Zalai Márk. 3. Zongorajáték: Erdőssy Matild k. a.-tól. 4. Az aggregény klub titkára, elbeszélés, írta és felolvassa: Zivuska Andor. A kör tagjai és hozzátartozóik tagsági jegyeiket használhatják. Tagsági belépésre szóló jelentkezések a pénztárnál kitett iven az ülés elején is elfogadhatnak. Évi tagsági díj 2 frt, beiratási díj nincs. A kik a körnek nem tagjai, az ülésre Tóth Béla pénztárnok győgszertárában vagy este a pénztárnál belépti-jegyet válthatnak, melynek ára 20 kr.

— **Debreczen város kitüntetése.** A lapunk tegnapi számában jelzett elkésve érkezett Steinfeld Mihály féle kitüntetéssel egyidejűleg a főispáni hivatalhoz. Debreczen sz.

kir. város részére is érkezett két kitüntető okirat és érem. — Debreczen sz. kir. város ugyanis az ezredévi országos kiállítás juri tanácsának ítélete folytán a város építkezésének rajzaiért s érdészetéért állami ezüst éremmel tüntetette ki. Ezzel egyidejűleg megérkezett Löfköviics Arthur részére a kitüntető okmány ezüst és ötvös munkáiért.

— **A 48 as honvédek bálja.** Az 1848 48-ik évi 13 debreczeni egyenruhás honvédek az 50 éve mult Szabadságharoz emlékére f. é. márczius 15-én esti 8 órakor, a „Korona” dísztermében táncvigalmat rendez, melynek jóvedelme az egyenruházat fentartására fordítatik. Ajánljuk az öreg honvédek e jubiláris multságát a tisztelt közönség pártfogásába.

— **Konventülés.** A magyarországi evangélikus református konvent ez évben márczius hó 24-én és a következő napokon tartja ülését. A tiszántúli egyházkerület részéről részt vesznek a gyűlésen Kiss Áron püspök, Szabó János esperes, Széll Kálmán esperes, Szerelemy Sámuel egyházker. tanácsbíró, Sassa Béla koll. igazgató. A világiak részéről jelen lesznek Dégenfeld József egyházkerületi főgondnok, Isáák Dezső, gr. Tiszai István és György Endre.

— **Fácántenyésztés Debreczenben.** A debreczeni vadásztársulat folyó hó 27-én délután 3 órakor Biró ezredes elnöklete alatt a városháza nagy termében választmányi ülést tart a melynek legfontosabb tárgya a fácántenyésztésnek Debreczen és környékén leendő meghonosítása lesz.

— **Predikáció a népkönyha javára.** A debreczeni ev. ref. gyülekezett egyik költői lelkű, édes szavu hitszónoka Könyves Tóth Kálmán nyomtatásban is kiadta a nagytemplomban jan. 23-án elmondott remek egyházi beszédét amelyben a Rom. XVI. 12 versét választván alapigéül: „Köszöntések Trifenát és Trifozát kik munkálkodnak az urban,” — ama keresztényi szeretet munkáló honleányok támogatására buzdított, akik a szegények nyomorának enyhítésére népkönyhát alapítottak. — A füzet ára 10 kr. — A tisztajóvedelmét a szerző lelkipásztor a népkönyha javára fordítja.

— **Hány munkás van a vármegyében?** A szociális bajok orvoslására alkottatott a mezőgazdasági munkások és munkaadók jogosítványait szabályozó 1898 évi II-ik törvényezikk, a mely szerint ezután a munkások is éppoly igazolvánnyal lesznek ellátandók, mint az iparos segédek, vagy a cselédek. A földmivetésügyi miniszter tehát a gróf Dégenfeld József főispán utján felhívta Rásó Gyula kir. tan. alispánt és Simonffy Imre kir. tan. polgármestert, hogy hatóságaik területén számlálják össze a munkásokat, így meg tudható lesz, hogy hány munkás igazolvány kiállítására lesz szükséges. Rásó Gyula kir. tan. alispán már eleget is tett e felhívásnak s a mai napon beterjesztett jelentésének tanúsága szerint Hajdúvármegyében 15000 munkás van, a kik ellátandók munkás igazolvánnyal. Simonffy Imre kir. tan. polgármester is jelentett már ez ügyben, de abból bizonyosan nem tudható meg hogy Debreczenben és területén hány munkás van.

— **Vörös-kereszt egyleti gyűlés.** A magyar szent korona országai Vörös kereszt egylete Debreczen városi választmánya tegnapi d. u. ülést tartott a városházán özv. Várady Szabó Jánosné és Simonffy Imre polgármester elnöklése mellett. Jelenvoltak: Puky Gyulané, Veresné Szathmáry Teréz, Paksy Imréné, Dobiecki Sándor, Koszorus Lajos, Márk Endre, Zádor Lajos, Körner Adolf, Roncsik Lajos, Sárváry Gyula, Hajdu Gyula és ifj. Csóka Sámuel. Simonffy Imre bejelentette, hogy az elnökséget ért gyászesetek miatt nem tartattak

másfél év óta választmányi ülések. Mindazonáltal az egyleti ügyeket az elnökség és a tisztikar fennakadás nélkül elintézte. A választmány az ezen idő alatt tett intézkedéseket jóváhagyván, következtek a folyó ügyek. — A központi igazgatóság terjesztés végett néhány példányban megküldötte a Vörös-kereszt-egyetnek Kemechey Jenő hirlapíró által írott népszerű ismertetését. A választmány még 15 példányt kér, hogy azok nem tagok között kiosztassanak. A VII. hadtest parancsnoksága arról értesítette a debreczeni választmányt, hogy a hadügyminiszter a Debreczen vasuti pályaudvaron 200 átvonuló beteg katona számára létesítendő üdülő állomást teljesen felszereli. Ez értesítés következtében elhatározta a választmány, hogy a beteg harcosokat háboru esetén rendes árért látja el élelmezéssel, a fűtést, világítást pedig saját pénztárából adja. A debreczeni közsegélyre szoruló szegényemberek hálájára is érdemessé tette magát a választmány, midőn Zádor Lajos pénztárnok indítványára elhatározta, hogy a vasárnap d. u. 1/4 órakor tartandó egyleti közgyűlésen a helybeli népkönyha javára 100 frt adományozását fogja javasolni.

— **Gazdaság. ülés.** A Hatvan utczai gazdaság f. hó 27-én délután a városháza kis tanács termében ülést tart.

— **Tanítóképeségi vizsgák.** Kiss Áron püspök kitűzte az ez évben tartandó tanítóképeségi vizsgák határnapjait. A vizsgálatokat április hó 13 án kezdik meg. Ezen a napon a jelöltek jelentkeznek, 14-én írásbeli, 15-én szóbeli és gyakorlati vizsga lesz.

— **Eljegyzés.** Kollár Dániel m. kir. kataszteri felügyelő tegnapi este tartotta eljegyzési ünnepélyét Czabán Margittal, Czabán Dániel előnyösen és széleskörben ismert debreczeni iparos szép és szeretetreméltó leányával.

— **A kereskedőtársulat közgyűlése.** A debreczeni kereskedő társulat márczius 6-án tartja évi rendes közgyűlését saját helyiségében.

— **A kereskedő ifjak táncmultsága.** A fiatal kereskedők és kereskedő ifjak, rövid idő alatt összehozott márczius hó 2-iki szűkebb körű táncmultsága iránt az élőkörökben élénken érdeklődnek, mint nagy részben a fiatal kereskedők csatlakozása is előmozdított, a szigorú cenzura alá eső meghívók már szét lettek küldve, nagy számu tánczosokról városunk intelligens fiatalágából gondoskodott a bizottság, a hangulatok után itélve, a várt siker előre látható.

— **Jelenet a rendőrség előtt.** Érdekes jelenet játszódott le ma délelőtt a II-ik kerületi rendőrség előtt. — Három kis, alig 12 éves, zsidó (bocher) kántorjelölt került a kapitány elé, hova Pájer József üvegkereskedő juttatta a nagyreményű ifjakat. Az eset úgy történt, hogy három kis bocher beállit ma reggel a Pájer boltjába és ott egy üvegvgógót kínáltak eladásra. Pájer inkompatibilisnek találta a kántorságot az üvegvgógó árulással és azért rendőrt hívott, a kivel a 3 kis csemete bochert bekísértette a rendőrséghez. Megindult a dicső menet, elől a három vádolt, hátul a rendőber őre, kifent bajusszal katonás léptekkel kísért az előlmenőket. Persze sok bámulója akadt a d'szfelvonulásnak. A kísért rendőr csak azt sajnálta, hogy nem nagyobb utat kellett tenni, pedig milyen dicső az ily jó fogás. A menet elérkezett a rendőrséghez hova egyenként szállingóztak be. Leghátul András. Jelentem alásan itt vannak mind a hárman. It van a kezemben az üvegvgógó. — Egy szuszra ennyit mondott András, de ebből a beszédből nem sokat értett a kapitány. — Következett a vádoltak kihallgatása. Mind bátrak ók. Feleleim fővel, bátran pózba álla-

nak a kap...
üvegvgógót...
nyereségre...
azonban i...
faggaita, l...
és bátran...
soha sem...
a legkiseb...
lés, mi be...
akarunk l...
tány azon...
nek, a kö...
A vé...
Tová...
a 3 boche...
az lett, h...
tették.

— A...
a „Hungá...
helyiségei...
ezius hó...
kér tulajd...
alatt, a...
óráig, dél...
juk újból...
kérel bir...
tására, m...
fognak fi...
— A...
sokat su...
válási ese...
mert nev...
ellen, mi...
ban talál...
voit a ra...
de a férj...
nal küll...
ellene a...
asszony...
irjuk me...
adott. U...
szony eg...
a temető...
a temető...
kocsi a...
tyolozott...
mire vél...
már hor...
talált o...
volna sz...
azért na...
megérett...
füleiket...
sokáig b...
nem me...
kijöttek...
hajtottak...
tudta a...
tudomás...
elárlója...
sietségét...
nak, aki...
A v...
esen, a...
fejét a...
mezőren...
arra leh...
hogy B...
valami...
levél he...
mazona...
á lista...
jegyz...
tartalma...
getlen s...
tet állap...
magos j...
dologba...
tattak, i...
eze Á...
Bisán...
rendőr...
hetreng...
rendőr...
hol ma

nak a kapitány előtt. — Előadták, hogy az üvegágót vették 50 krért és azt egy kis nyereségre elakarták adni Pájernek, a ki azonban ilyen csufot üzött velük. A kapitány faggatta, kérdezte őket tovább, de ők nyíltan és bátran mindég csak azt adták elő, hogy soha sem loptak. De különben — szólalt meg a legkisebb — a mi mesterségünk az éneklés, mi becsületes magyar, új honpolgárok akarunk lenni, nem pedig a lopás. A kapitány azon kérdésére, hogy hát miért seftelnek, a középső elkezdte fujni:

A vérem, a vérem pezsegni kezd úgy érzem.

Tovább így folyt le a mulatságos jelenet a 3 bocher és a kapitány között. — A vége az lett, hogy a gyerekeket szabadon eresztették.

— **A ló és szekér összeírás** f. hó 20-án a „Hungária palota I. emelet 9-ik ajtó számú helyiségeiben kezdetét vette s tart f. márczius hó 7-ig. Eddig több mint 300 ló és szekér tulajdonos jelentkezett a hivatalos órák alatt, a melyek köznapokon reggel 8-12 óráig, délután 3 tól 6 óráig tartanak. Felhívjuk újból és saját érdekükből a lóval és szekérral bírókat a jelentkezési határidő betartására, mert a mulasztók érzékeny bírságot fognak fizetni.

— **Pikáns história.** A város szalonjaiban sokat suitognak pár nap óta egy érdekes elválási esetről. A válási pert egy általános ismert nevű uri ember adta volna be a felesége ellen, mivel az egy meggondolatlan pillanatban találkozt az udvarlójának. Meg is volt a randevu, elrepültek a boldog perczek, de a férj tudomást szerzett a dolgról s azonnal különvált a feleségétől es megindította ellene a válópert is. A fiatal, gyönyörű szép asszony nevét elhallgatjuk s csak az esetet írjuk meg röviden, amely az elválásra okot adott. Ugy történt ugyanis, hogy a szép asszony egy nap randevut adott az udvarlójának a temető kertben. Az előre jelzett esti órában a temető kapuja előtt meg is állott egy zárt kocsi a melyből könnyedén egy sűrűn lefátyolozott hölgy ugrott ki, a kocsis nem tudta mire vélni a dolgot, Szerelmes párokat ugyan már hordott ő barátjában, de még eddig nem talált olyanra, akik a temetőt választották volna szerelmi vallomásuk tanyájául. Ugyanazért nagyon figyelmes lett. Még a lovak is megéreztek a dolgot s csak úgy hegyezték füleiket a temető bejárata felé. A szép asszony sokáig bolyongott egyedül a temetőben, mig nem megtalálta, a kit keresett. Akkor azután kijöttek a temetőből, beültek a kocsiába és elhajtottak az éj sötétjébe. Másnap a férj meg tudta a dolgot s a mint ez a szerelmeseknek tudomásukra esett, rögtön eltalálták a titok elárulójának nevét. A gavallér ugyanis nagy sietségében elfelejtett borraivalót adni a kocsisnak, aki így nemtelen bosszút allott rajtuk.

A vámos-pércsi szociálisták Vámos-Pércsen, a régi híres hajdu városban is felütötte fejét a szociálisták. Legalább a debreczeni mezőrendőrséghez véletlenül került iratból arra lehet következtetni. — Történt ugyanis, hogy Bisáneczki János odaváló lakost valami kihágásért megidéztek s ez az időző levél helyett Ács Nagy Ferencz r. fogalmazónak véletlen tévedésből egy szociálista szervezkedésről szóló jegyzőkönyvet adott át, melynek tartalma eléggé érdekes. A vámospercsi független szociálisták földművelési szakszervezetet állapítottak meg a Földművelő lapnak esomagos jártatása céljából. A legérdekesebb a dologban, hogy a bizottságba nők is beválasztottak, így pl választmányi póttag lett Vincze Ágnes, számvizsgáló-bizottsági póttag Bisáneczky Juliánna.

— **Részeg szürszabó.** Tegnap késő este a rendőrorjárat a Miklós-utca végén a sárban hetrengve egy holt részeg embert talált. A rendőr a részeg embert bekísérte a központra, hol ma reggelre annyira kijózanodott, hogy

megtudta mondani nevét, lakását és foglalkozását. Izsó Mihálynak hívják, szürszabó, H.-Nánásra való. A részeg szürszabó az éjszakai a rendőrség fogházában töltötte, hounnan ma Nánásra fog zónázni.

— **Talált ezüst óra.** Ma reggel a főtéren egy ezüst óra találtatott. Az óra a II-ik kerületi rendőrségnél van deponálva, hol a tulajdonosa kellő igazolás mellett átvetheti.

— **Egy hónapig felakasztva.** A szatmári méntelep-kaszárnya egyik közlegénye Stamo ly á k Mihály a mult hónapban a kaszárny kantonosnőjétől egy negyed kiló szalonnat emelt el. Bűnös tettét azonban a kantonosnő észrevette s azzal ijesztett rá, hogy feljeleníti a parancsnoknak. Stamo ly á k a fenyegetés bevéltását egész bizonyosra vette a büntetésből való félelem miatt megugrott a kaszárnyából s a Szatmárhoz tartozó Nagyréten, mintegy három kilométernyire a ménteleptől, egy öreg fűzfára felkötötte magát. Itt függött csaknem egy hónapig, a mig egy öreg anyóka, ki szaraz galyakat ment oda gyűjteni, észrevette a felakasztott katonát s lelkendezve futott a kaszárnyába, hírvül adni a katonának, hogy egy tarsuk a réten felakasztotta magát.

— **A feltámadt halott.** Galicziában Dolina nevű városban a napokban a következő eset történt: Gruber Kázmér odaváló kereskedő neje súlyos betegségbe esett, az eszméletét elvesztette. Övéi abban a hiszemben, hogy halott elszállították a temető közelébe levő halott szobába. Gruber parancsára a fülbevalókat a gyűrűket a holttesten hagyták. — Egy Stalaczi Péter nevű elvetemedett fizkő, a ki ezt megszokta elhatározta, hogy a halottat megfosztja ékszeritől. Be is tört a halottaskamarába, az ékszerek már mind zsebében voltak egy fülbevaló kivételével melyet nem lehetett szépszerivel eltávolítani. Ekkor egy késsel a halott fülét akarta levágni, de alig mélyedt bele a penge a husba az asszony borzasztó sikoltással megrázkódott. Stalaczi Péter midőn látta, hogy piros meleg vér bugyog a sebből kerekett oldott. A halottnak hitt Gruberné azután lassan magához térvén, fölemelkedett a koporsójából és a Stalaczi által feltört ajtón haza indult. Cselédje attól való félelmében, hogy szellemek akarnak betérni a házba, csak nagynehezen volt rábíráható hogy eresze be asszonyát, — ki azután férjét kereste föl. A férj eleinte megrémült nem sokára azonban kézelhető örömmel borult feltámadt felesége nyakába és buzgón keresi a fosztogatót, kimagmentette neki feleségét. — A fosztogatót ugyanis megakarja jutalmazni.

— **Gondos vőlegény jelölt.** Oh ti, hazám szerelmes ifjai, kik mielőtt az anyakönyvvezető elő mennétek, elhatározó fontosságnak véltétek a telegkönyvi hivatalban való megjelenést — okuljatok a tegnap délelőtt megtörtént eseten.

A törvénszéki épület telegkönyvi hivatalába, — ahova a napsugár is mintha csak rövid időre kutatni járna — tegnap délelőtt egy fiatalember állított be. Nem volt ez ügyvéd jelölt, vagy valami ankhivatalnok — e helyiségnek rendes látogatói, de bizonyos, hogy egy boldog szerelmes volt ő. ki választottját már meghódította: ezvikkere mögöl kiesillozó szemei, bátor nézése és határozott fellépése legalább is csekély kételyeket támasztottak ez iránt.

„Szabad kérem a X-ik számú telegkönyvet az Y. városrészből” hangzott a jövevény csengő baritonja.

„Tessék!” szolt kis keresés után a kiszolgáló hivatali közeg.

Alig, hogy elmélyedt azonban a kívánságában imigyen kielégített ur az eléje adott okmányban, és elárulta tágranyílt szemeivel, nyitvafeledt szájával és kipirult orcájával, hogy nagyon neki tetsző dolgot tud meg a szürke lapokról — nyílik az ajtó és egy korosabb ember lép be.

„Szabad kérem az X-ik számú telegkönyvet az Y. városrészből szolt az öreg kevésbé csengő bassussal.

„Kis türelmet kérek, mert épen kézben van, az a fiatal ur vizsgálja” halaszott a válasz.

„Már ugyan, kinek lehet dolga az én jószággommal” morgott az öreg magában s haladt az asztal másik végénél álló s a látottak gyönyörűtől szinte önkívületben levő, különben pedig nagyon szerelmes ifju felé.

„Jó napót kedves Z. ur. Honkám épen várta az eljegyzési ajándékkal, ha majd kinezte magát alaposan a telegkönyvemen, lesz szíves ideadni, mert valami átiratással még nem vagyok tisztában...”

Az egyik önkívületből a fenti szavak után egyenesen a másik, de lényegesebb önkívületbe jutott ifju szó nélkül hagyta oda a termet s erősen kétséges, hogy az Y városrészbizonyos házában tegnap este megtörtént-e az eljegyzés...

— **Az álszabó.** Egy külvárosi ház tiszta szobájában egy igen sikerült pofon csattant el a napokban. Kapt a „ur” adta egy lány. Tanuja volt két ember és egy asszonyság. — de láthatatlanul elrejtőzve. Ennek a története: Egy szegény családnál megjelent egy asszony. Küldte egy — szabó, ugy mondta, akinek sok munkája van és a nagyobbik kisasszonynak szívesen adna munkát, — mert hallott szépeket a kezűgyességéről. — A szegény hajlék lakói megörültek. Időt, helyet kijelöltek és megy a nagyobbik kisasszony egyszerűen, csinosan kiöltözve azon órában oda a hol a szabó ur várja.

Belépett és ott volt egy szikár magas, fekete férfi. Nygvedül volt a szobában.

A szép varrónő mondta:

— En vagyok azon varrónő, akit hivni sziveskedett.

Elébe ment a férfi és egy hirtelen fordulással bezárta az — ajtót.

— Miért zárta be az ajtót? — kérdezte a lány megütődve.

— Nem szeretem, ha háborgatnak — felelt a férfi és bizalmasodva, szerelmesen hívta maga mellé közelebb a lányt.

— No ne féljen, sok pénzt kereshet.

— És a lány vonakodván közelebb menni, elkapta derekát és megakart a sókolni, miközben szerelmi vallomásokat sugdosott. Látta a leány, hogy kelepczébe került; de nem félt mert az ajtóban voltak a kísérei. Gyanus volt a dolog, kísérettel jött és az erős fedezett tudatában, neki esett a szép kisasszony a kelepcze hősének és egy pofon vágta, hogy a kapualjában is levisszhangzott a csattanása.

Hirtelen az ajtónál termett, kinyitotta és bemutatatta a kíséreinek a megleckéztetett álszabót.

— Ne bántsátok, a pofon már rajta van. Eddig volt. Ez a pásztoróra tehát nem sikerült.

— **A holdkörös disznók.** A hontmegyei Steffultó községben Schule Lajos arra riadt föl egy éjszakán, hogy a háztetőn kísértetek járnak. Rohanva szaladt a rendőrbiztoshoz, a ki fölfegyverkezve gyorsan a kísérteties házhoz sietett egy közrendőrrel. Schule Lajos pedig visszasietett a szobába és rémülve figyelte a történéseket. E közben a rendőrbiztos és a rendőr a padlásra ment és revolverrel lesett a kísértetre. És a kísértet meg is érkezett. Rőfögő hangon járt kelt a háztetőn, de az éjszakai sötétségben nem lehetett az alakját meglátni. Erre a csendőrr kimászott a padlásablakon s bányászmeccsel fölvilágított a tetőre, a hol a legnagyobb bámulatára egy közönséges disznót pillantott meg. — Mikor pedig Schule Lajos tudomására adták, hogy nem kísértet, hanem disznó mászkált a háztetőn halálra rémült Schule szentül azt hitte, hogy ezt az égből kapta. — A másik rejtély, hogy mikor került a háztetőre, Vladár Rezső a szomszéd, ki másnap a disznó-járt kereste, azzal a kijelentéssel oldotta meg, hogy a disznó valószínűleg holdkörös volt, a mit egészen elfogadható megoldásnak vettek Steffulton.

— **Holttest egy czukordobozban.** Budapesten tegnap este kilencz órakor az Aradi-utca 29. szám alatt folyó építkezésnél egy munkás észrevette, hogy egy fiatal, elég jól öltözött nő egy dobozt rejtett a homok alá és aztán el-

sompolygott. A munkás azt gondolva, hogy a titokteljes hölgy valami lopott holmit dugott el, odament és előkaparta a homok alól a dobozt a melyben valaha cukort tarthattak. Egy lámpa fényénél kinyitotta a fedelét, de majd hanyatvágódott, a midőn a dobozban egy leányescsemő holttestét találta beprésselve. Rögtön rendőrhöz sietett, a kinek megmutatta a talált dobozt és a benne levő csecsemőholttestet. A főkapitányságon a rendőr-orvos konstatálta, hogy a gyermeket előbb megfojtotta és azután tette bele a dobozba valószínűleg az a nő, aki a homok alá rejtette és a kinek a rendőrség nyomában van.

— **Hamis ezüstforintosok.** Miskolczi levelezőnk arról értesít, hogy ott és a környéken hamis ezüstforintosok vannak forgalomban. A hamisítványok angol ezüzből készültek és könnyen felismerhetők. Először a diósgyőri vasgyárban voltak láthatók. A csendőrség a pénzhamisítót K o r h e l y György személyében kinyomozta és letartóztatta.

— **A fertőző betegségek eltitkolása.** A belügyminiszter szigorú körrendeletet intézett közelebe a hatóságokhoz a fertőző betegségek pontos kimutatása tárgyában. Azt tapasztalta ugyanis említett miniszter az anyakönyvi hivatalok részéről beszolgáltatott és a statisztikai hivatal által egybeállított adatokból, hogy az a fertőző betegségekben történt betegedésekről és balázásokról hozzá felterjesztett adatokkal éppd nem egyezik. Így például a ronsoló toroklob (nes croup) betegedési és halálozási esetek bejelentése is oly hanyagul történik, hogy 1996-ik évben az anyakönyvekben följegyzett 15868 halálesetből a törvényhatóságok a maguk időszaki jelentéseikbe csupán 7915 halálesetet jelentettek be. A hatóságok ilyen eljárása a kormánynak a fertőző betegségek elterjedésének megállítására irányuló minden tevékenységét meghiúsítja, miért is a belügyminiszter ujjal szigorúan utasítja a hatóságokat, hogy a fertőző betegségek bejelentése körül felelősség terhe alatt tegyék kötelességeiket, illetőleg közegeiket lelkiismeretes eljárásra kötelezzék.

— **Köszönöt.** Mindazok kik feledhetetlen jó fiám temetésén megjelentek, különösen a főt. gymnásiumi igazgató ur, a t. tanárikar, a tanuló ifjuság, ennek énekara, a dalegylet működő tagjai, kik mindannyian átérzve fájdalommat, azt nyhiteni iparkadtak, fogadják magam, s családom nevében mély köszönetemet. Debreczen, 1898. február 23. B a l o g h György rk. kántor.

— **Pisztoly lövés az iskolában.** Az aradi kereskedelmi akadémiában tegnap délután nagy riadalmat okozott egy pisztolylövés mely a II-ik osztályban durrant el. Csupán a véletlennek köszönhető, hogy a lövés nem idézett elő nagyobb szerencsétlenséget, csak könnyebb sérülést ejtett egyik tanuló kezén. A töltött flóbert-pisztolyt S e b. J. hozta a tanterembe, s a délutáni előadás első óraja után, mikor a tanár a terem ől már eltávozott, mutogatni kezdte azt a tanuló társaiak. Egy izben maga felé irányította a pisztolyt s nevetve mondta, hogy agyonlővi magát. Ekkor a körülötte álló tanuló közlül hozzáledet L. J. s ezekkel a szavakkal: — „Mutasd csak ide!” kivette a pisztolyt a kezéből. Eleinte csak nézgette a fegyvert, aztán felhuzta a kakast mely hirtelen visszacsapódott s a következő pillanatban eldőrdült a lövés, L. J. fájdalmas kiáltással ejtette el a fegyvert s az ijedtségtől sápadtan reszkette mutatta tanuló társainak a bal kezét, mely erősen vérzett. A golyó szerencsére nem sebesítette meg súlyosabban, mindössze a mutató és hüvelyk ujj között hurzsolta erősebben le a bőrt. A mesérült diakot két társa átvezette Posgay dr főorvoshoz, ki a sebet bekötözte. Az akadémia igazgatósága vizsgálatot indított a dologban.

Történelmi pikantériák.

Az Istenről áldott Itália volt az az ország, hova egész világról tódult az emberiség. Urak és hölgyek, fiatalok s venek egyaránt hordták szerteszét a szépités apró művészetét.

Medicis Katalin és Valois Margit végre Franciaországban meghonosították a szépitő és illatszereket és azokat teljesen mai művészi niveaujukra helyezték. A Rajnoldok, mint illatszerezészek, nagyobb befolyásnak örvendtek az udvarnál, mint bármely államférfi.

Sieur de Courval, a kor francia szatiristája roppant éllel kel ki az ez irányban üzött visszaélések ellen. Szatiráinak éle ugyan Medicis ellen irányul de azért általánosan is korholja a nőket s óva inti, hogy a szépszörök, ajkak, arcz és keblek festése idő előtt megvéni majd őket.

A fehér és piros arczfestéket Blanc d'Espagne és l'espagnot Verricourt Medicis Katalin tette elfogadottá.

Az olasz szőke hajfestést kissé halvány aransárga árnyalatban Valois Margit tette általánossá.

A haját különben elől a homloknál rövidre nyírták és a szemek felé fésülték, bekenve olajjal, hogy simán a homlokhoz fekdűjék.

A puderből eleinte még mindig több jutott a bőrre, mint a hajra. Az akarat megvolt ugyan hogy a hajukat is puderozzák, de lehullott róla. Csak a 17-ik században találták meg a nyitját annak, hogy ha a hajukat előbb nyálkatartalmu langyos vízzel mossák és kifésülik, akkor a hajpor rajta megragad.

Es ez időben kezdődik a francia előkelő társaságokban oly kiváló szerepet játszó coiffeurók nagy jelentősége.

E hajművészek a női öltözködéséknél a komornakat helyettesíték s nagy tekintélynek örvendtek. Annyira kényeztetve voltak, hogy a legvakmerőbb toladást engedték meg maguknak.

Egyik ilfi hajművészről, Sieur Campagneről akkori írók feljegyzik, hogy egy hölgyet kinek arca nem tetszett, fésületlenül hagyott, egy másikat pedig csak oly föltétel alatt fésült meg, ha előbb neki csókot ad. Es ez az ur mégis nagy kelendőségnek örvendett s tetemes vagyont szerzett.

A hölgyek azonkívül éjjelre gyengén maró anyagokból készült álarczot hordtak, hogy arcbőrük üdeségét megtartsák.

E szokás is Itáliából jött, hol azonban csak a napsütés ellen használták.

A 17. század a divat terén még egy igazán korszakot alkotó dolgot teremtett meg. — A szépségflastromok — Mouche — használatát.

Csak a század első tizedeiben kezdték ezeket használni s alig pár év alatt annyira bódítottak, hogy 1638-ban már egy igen nagy tekintélynek örvendő komoly ur akademikus komolysággal vetette fel a kérdést: „Vajjon szabad-e a nőknek háromnál több ily tapaszt használniok?”

Kiváló hatást tulajdonítottak ezen kis tapasztoknak. A nők szentül hitték, hogy a szemeket epedővé teszi, az arczukat díszíti s eilenállhatatlansággal ruházza fel őket, s lehet valaki még oly büszke, még oly közönyös, egy darabka mouche lebilincseli őt.

Kezdetben ugyan ezeket is csak az arczon levő kis pustulák eltakarására használták, ennek megfelelő alakban és számban, később azonban minden ok nélkül, minden elkezelhető formában tapasztak arczukra. Kör és csillagalak, félhold silhouettek és más szokatlanabb alakzatok szerepeltek. Sőt oly felöltő dolog is fordult elő, hogy egy newcastlei hereznő homlokán olyat hordott, mely egy négyes fogatot ábrázolt kocissal és szolgálával egyetemben.

Az alak és elnevezés különben az elhelyezés szerint változott. Köralakú jött az állra, az arcz közepére csillagalaku — la glouc — félhold alakú mindkét szem alá, a lieu joué-nak nevezett azon kis gödröcskébe, mely nevetésor képződik az arczon s a jobb halántékra már jókora terjedelmű különbéle alakú.

Egy szép napon a ragyogó szépség, madame Caret apó gyémántokkal körülrakott tapasztkával hódított és keltett feltűnést.

Azonkívül alaknak rendeltetése is volt; így ki bálba készült, hosszukását ragasztott az udvarhoz meghívottak szélesét és nagyot. Utczai sétáláskor kihívóan kicsi lett alkal-

mazva, melylyel tété a tété-kra is szoktak járni.

De egyik sem nyert oly fontosságot, mint a szemzugba ragasztott Assassine.

„Bárhogy is fésülöd magad
S diszited fel a kebledet,
De Assassint ha lát a férfi,
Akkor bizonynyal megszeret.”

(Grün Károly: a 17-ik század kulturtörténete.)

Ez assassineok 6-osával, 12 esével, sőt tizenötösével is is használtattak s a női előkelőségnek föltétlen jelvényei voltak. Erről meggyőződhetünk, ha az e korból megmaradt arczképeket megnézzük.

Ezen egész század a toillettek és divat százada volt.

Nem történetelt oly kiváló politikai esemény, mely egy akkor toilletteiről híres szépség megjelenéséről a közfigyelmet elvonhatta volna . . .

Közönség köréből.*

Nyilvános nyugtázás. A debreczeni róm. kath. el. iskolában a szegény gyermekek felruházására befolyt kegyes adományokról.

(Vége.)

Demetrovics Erzsike, Freudenfeld Rudi, Lévy Ferencz, Varga Lajos, Némety Gyuláné, Dömsödy Kálmán, Váray József, Petrisin Gizella, Magyar Róza, Mayer Antal, Németh Ilonka, Gréff V., Wagner Janka, Vilmosné, Dr. Szalay B.-né, Nagy Imre, Veress, Somogyi András, Csikes Ferenczné, Molnár Istvánné, Károlyi Sándolné, Erdey Ferenczné, Bánóczy Lajosné, X. Szöcs L.-né Soos A.-né, Weinrauch Pál, Nádasdy József, Tóth Kálmán, Steiner József, Kostya, Turcsok György, Németh Gábor, Kopányi, Nagy Danielné, Boczan Károly, — Elemér, — Béla, — Gyula, — Laci, Haselmayer Gyula, Deák F., Varga Lajos, Borbeláth, Tónay, Darvas, Bencsik J. Tóth Lajos, Egy cadet, Sándor bácsi, olvhtl, Csath Margit, Béla bácsi, M-dgyasszay, Fehér, Janatkáné, Réthy György, Csurka Jánosné.

10—10 krt: Bartha Géza, Kétszergőre, Kicsi temesvári, Orosz alelnök, a kinek szive van, Kozma József, Szűcs Mihály, Református Rátonyi, Kálmán, Ferkó, olvhtl, Székely Irén, A. K. ifj Gondár, Kis Jóska, Martinek Ferencz, Töpler, Boros Béla, Beke Imre, Füvesy Gyuláné, Riesz L., Grosz M. Kéz Katalin, Szilágyi Anna, Páli Vince. Dr. Ruzsinszki Ilona, Szabó K. Nagy András, Katz H, Nagy Mariska, Baczonyi Erzsike, Biczó Ilona, Benedek Ilona, olvhtl, Sztákné, Hudák János, Nagy Ferencz, Valaki, Troger Borbála, Zuna, — Béla — Gyula, — Rózsika, Weszler Malvin, — Béla, — Lili, Zoli bácsi, Másik bácsi, olvhtl, Reisinger Piroksa, Vámos Aduska, — Gyuszi — Stefánia.

Az összes gyűlés eredménye: 424 frt 90 krajczár.

Továbbá még többen kisebb összegeket s ezenkívül Scháger Károly 4 doboz cukorkát, Nádasdy Alajos 1 darab téli felöltős és Stiber János 1 pár csizmát ajándékoztak.

Midőn ezen kegyes adományokat nyilvánosan nyugtázzuk, nem mulaszthatjuk el, hogy ugy tantestületünk mint különösen a szegény felruházott gyermekek nevében ki ne fejezzük legőszintébb köszönetünket, Az ég ura áldja meg a jó lelkű adakozókat.

Debreczen 1898. február hó

A róm. kath. el. isk. tankerülete.

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Szathmáry Péter és Györgyein Zsuzsánni ujosztásu földjét megveszik Püspöki Lajos és Móricz Mária 200 frtért.

2. Nagy Józsefné Szacsuri Eszter 3081. sorszámú házat megveszik Debreczeni Lajos és neje Nagy Eszter 850 frtért.

3. Köblös Mihály és társa 3217. sorszámú házat megveszik Szina János és neje Nagy Erzsébet 1450 frtért.

4. Köblös Mihályné Boldog Mária meg-

* E rovatban felszólalásokat a közönség köréből díjmentesen közölünk ugyan, de a felelősséget csak a sajtóbíróssággal szembevállaljuk el.

veszik Gáll
590 frtért.

5. Kov
főlojét meg
lianna 400 f

— Weisz Józ

Oszi b
Tavas

Oszi r
Tavas

Oszi z
Tavas

aug—
Szept.

Május

Sertes

1898 febru

M ag

paronkint

krtól —

260 kgr.

klgr. Fiata

üli sulyban

sóp (paronk

krtól 65—

250 klgrig

krig: II. M

ronkint 280

—53 krig

sulyból)

kronkint

rától —44

ronkint 2

52— krig.

sulyban)

(paronkint

krtól 48 k

Sertes

21. napján

évi feb.

drb 1898.

tott 504 d

készletben

változtatla

DEB

Gab

kétszeres

zab 6,40—

—

Élel

kilonként

18—28 frt

1780 frt.

—, — frt,

kr, (barna

finomabb)

durva)

veszik Gáll Józsefné és társa ujosztású földjeit 590 frtért.
5. Kovács Ferencz 7342 sorszámú ondódi följét megveszik Kovács István és Seres Juliánna 400 frtért.
(Vége köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatörszede.

Weisz József budapesti terménybizományi cég jelentése.

Debreczen, febr. 23.

Készáru változatlan.

Oszli buza	9.38	—	.40
Tavaszi buza	12.06	—	.08
Oszli rozs	0.	—	0.
Tavaszi rozs	8.70	—	8.72
Oszli zab	0.	—	0.
Tavaszi zab	6.50	—	6.52
aug.—szep. tengeri	4.60	—	4.70
Szept.—okt. tengeri	0.	—	0.
Május—juniusi 1898.	5.33	—	5.35

Sertéspiacz. Budapest-Kőbánya 1898 február 21.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronkint 340 klgron felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronkint 300 260 klgr. sulyban) — krtól — klgr. Fiatal nehéz (páron — 230 klgron felüli sulyban) — 65 krtól 70 — krig. Fiatal közép (páronkint 250 300 klgr. sulyban) — 59 krtól 65 — krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronkint 280 klgron felüli sulyban) — 52 krtól — 53 krig. Közép (páronkint 220—280 krg sulyból) — 44 krt — 45 krig. Könnyű páronkint 220 klgrig terjedő sulyban — 3 krtól — 44 krig. III. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgr. felüli sulyban) — 51 krtól 52 — krig. Közép (páronkint 220—260 klgr sulyban) — 49 — krtól 50 — krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig terjedő sulyban) — 47 — krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1898 évi feb. hó 21. napján volt készletben: 26.965 darab 1898 évi feb. hó 8. napján felhajtattott — drb 1898. feb. hó 8. napján elszállított 504 drb. 1898. feb. hó 8. napjára marad készletben 26664 drb. Hizottsértés forgalom változatlan.

DEBRECZENI PIACZI ÁRAK.

Február 22—23. hetivásár

Gabonaneműek: Buza 12.00—11.80 sz kétszeres 11.50—10.70 frt, árpa 5.60—5.40 frt zab 6.40—6.20 frt, tengeri 5.90—4.70 frt, ter, — frt, köleskása — — — — — költ.

Élelmiszerek és házi cikkek: Szás kilónként: Bab 8—12, burgonya 1.80 frt, borsó 18—28 frt, lencse 20—32 frt, liszt (láng) 19.40 17.80 frt. (zsemlye) 19.20—19 frt. (fehér) 18.60 — frt, (közép) — — — — — rt. (rozs) 11.60 kr, (barna) 15 kr, lencse 22—36 kr, liszt (leg-finomabb) 20 kr, (buza finom) 19, kr (buza durva) — kr, (rozs) 18 kr, (zsemlye) — kr, (fehér közép) — kr, (barna közép) — kr, szappan 20—24 kr, zsír (disznó) — kr, (liba) — kr, nuzlasvon ó — kr, szalonna új 68 kr, sóltá 60 kr. Literenként: Borsó 14—16 kr, bor (ó hegyi) 40—60 kr, (ó kerti) 40—60 kr, (új kerti) 30—36 kr. eczet — kr, lencse 14—16 kr, petróleum 16—24, pálinka (közönséges) 32 kr — frt, rizskása 14—34 frt, szén (putnoki) 1.00 frt, (salgótarjáni) 1.50 frt, (szalon) 1.80 frt, pirszén 2.00 frt, szalonna ó 65. — frt, szalonna új 52—53 frt, szalonna sóltan — — frt háj új — — frt, háj ó 56—60 frt, zsír — frt. — Kilónként: Bab 8—12 kr, borsó 18—24 kr, burgonya 3 kr, kenyér (fehér) 18 tej 10 kr, tejfél 40 kr.

Állatvásár: Szarvasmarha felhajtattott 600 drb, eladatott 500 drb; ló felhajtattott 350 drb, eladatott 280 drb; juh és bárány felhajtattott — drb, eladatott — drb.

Husárak: Marhahus kilónként 36—54 kr, borjúhus 56—60 kr juhhus 32—36 kr, sertés-hus 48—60 kr.

CSARNOK.

Asszonyok a tárgyaláson.

A kiflire nem kell pénz, — folytatta Kopcsákné, hozd Weisz urtól. Különben mond meg a szobaurnak (Abris a karodon legyen!) hogy tizenötödike van és, hogy a Krisztus koporsóját sem őrizték ingyen. Weisz urat tiszteltetem. A babra virsilit fogsz tenni, de csak öt darab van, hát az egyik fiut büntesd. Az, a ki leszedi a mellénye gombjait, nem kap ebédet. A fölfont pecsenye az uré. Meg ne égesd, ki ne szárasd, a szaftját föl ne mártogasd. Szaladj át Vargáékhoz: nézd meg, hogy mit főznek. De vigyázz, hogy meg ne esaljanak. Azok pecsenyésütőben dinsztelik a kruplit. Szaladj fel a padlásra. Ugyan nézd meg, csakugyan hat pár strimflije van annak az asszonynak fölterigetve? Mert azzal híreskedik. Hat pár! Talán bizony grófné, vagy mi? — A szobát kiséperd, szolt Kopcsákné elváltozott hangon a törülköző mögül, — a kürtöt kitisztítsd és add oda az urnak világos nyaktendőjét. A lámpát megpuccold és tész-tát gyurj.

Leit volna még néhány villára való szé-naszalacska, mert a háziasszony gondja kifogyhatatlan, de immár a toronyóra kongatta el a nyolczat.

Kopcsákné riadtan dobta el a törülközőt, hajsütő vasat. Bordo-vörös ruhájára kapta a fekete bársony-gallért, fejére a hegyestetejű zöld kalapot. Alig volt annyi ideje, hogy a melltűjét (Kopcsák ur vasárnapi arczu arcz-képével) felszurja a keztyűjét is vigye. — Lilaszínű fátyolat már a konyhaajtóban kötötte föl.

— Meglegyen minden, mert különben kikaparom a szemedet, — kiáltott vissza és ez alapos baleset ellen való biztosítás után, kilépett a folyosóra.

A ház ébren volt. Olyan teljesen ébren, a mint csak az a ház lehet, mely a Szarka-utezában van. Ott, vagy más olyan sikátorban, mely a természet apró szépségeinek nevével visel: a madarakét, vagy a virágokét. Ah, istenem, de a madarak tisztasága és a virágok illata nélkül.

A folyosókon elképzeltetetlen ezélu rongyokat puffogtatnak, a nyitott ablakok mögött perreg a varrógép, a kávédaráló és az aszsonyi nyelv. A zöldfüggönyös konyhaajtókból mindenütt kibukkan egy-egy asszony-nak a fele:

— Mi van? — kérdik madár-utczai virá-gnyelven.

A feleletet villogó szemmel szedik le a Kopcsákné korán reggel is ennyire diszes megjelenéséről:

— Ah, a tárgyalásra megy...
— Oda! — integet Kopcsákné jobbra-balra, gőgös nevetéssel.

— A tárgyalásra megyek, mondja még egyszer Borka neninek is, ki a kapu alatt al-mát árul. A Gárdos esethez.

És, tessék elhinni, ez éppen ugy hangzik, mintha a Lipótvárosban ezzel csapják be a számozatlan üveges ajtaját:

— Az Ellinoor-premiérre.

Nem kevesebb, mintha a nagykörutakon ezzel a szándékkal jöntenek a konfliktusnak:

— A „Honthy háza“-t nézzük meg.

Nem, még annál sem kevesebb, ha va-laki azzal az elhatározással kapaszkodik föl a villamosra, hogy a Tisztító tüzet hallgatja meg. A Dóczy, a Herczeg, a Bosnyák-premi-érre. A mi emberünkhöz, a hozzá és hozzánk illő kötelességből, érdeklődésből, részvétből megyünk az ő estéjére. Mind, mind összevéve az utiköltségeket is beleszámítva, nem több, mint a mit Kopcsákné mond, gyalog, a Szarka-utezában:

— A tárgyalásra megyek.

Borka néni sokáig néz utána az almák mögül, melyek őt odafagyasztták a köteles-séghez:

— Istenem, az ilyen ténsasszonynak min-den mulatságra telik.

Es a Szarka-utezában egész nap beszélni fognak arról a zöld kalapról, melylyel Kopcsákné a tárgyalásra ment. Több irigység,

tessék elhinni, a legkáprázatosabb színházi ruhának sem jut. Több gyönyörűség egyetlen színházlátogatónak sem, mint Kopcsáknéknak mikor már a tárgyaló terembe jutott.

Harmadnapja jár oda és a társaságban teljesen otthon van. A mi nem is nehéz, ab-ból a különös okból, hogy Kopcsákné bár-melyik padon, bármelyik csoporton nézett is végig, olyanfélét sejtett, mintha százszoros tükörbe nézett volna. Az a tömérdek asszony, ki itt van, mind egy-egy Kopcsákné, született Gelencsér Juliánna a Szarka utezából. Itt-ott összezavarodnak a külső színek: a kalap piros és a ruha zöld, amott a keztyű sárga, itt csak a czipő. De az arcz, a szem, a száj, a kéz nem különbözik. Mindenütt az a szürkés, zsiros arczszín, az a nyugtalan szem, az az erőszakosan összeszorított száj; mindenütt azok a kezek. Oh, ezek a kezek, melyeken rajta van egész életüknek története. Azok a kezek, melyeken a sikálás égő nyomai szerzik meg nekik a dicsekvésnek, a büszkeségnek ama gyönyöreit, melyeket bankárnék kacsoin a gyémánt-gyűrűk szivesek megszerezni.
(Vége köv.)

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“ A kereske-delmi akadémia palotájában.

Nyilvános olvasó terem, a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6 ig.

Muzeum, a kolégiumban nyitva van va-árnaponként d. e. 10—12 ig.

Zene-estélyek.

Az „Arany bika“ vendéglő éttermében va-sárnap estékin a Magyar testvérek és Rácz Károly zenekara felváltva tartanak zeneestélyt. Az „Arany bika“ kávéházban heten-ként zeneestély van: hétfőn Rácz Károly szer-dán a Magyariak.

A Hungária kávéházban minden szerdán szombaton és vasárnapokon Rácz Károly és Ma-gyari testvérek zenekara.

Corso kávéházában hétfőn Magyarok ked-den és esütörtökön Kiss Béla zenekara.

A Margit-fürdőben vasárnap és ünnepnap-on d. u. 4—5 ó-á közt sétatangverseny. — Ját-ik a katonazenekar.

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	—	40—30
1/2 órára	—	60—45
Egy egész órára	—	80—60
Minden következő órára	—	40—30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	—	20—15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélküli a város sorompóin belül	—	50—30
IV. Meghatározott járatok		
Temetőeknél (valláskülönbség nélküli), ha a végtisztesség a templomban történik	2	1 40
A temetőbe ki és vissza	1 20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	—	60—40
A színházba menet	—	80—60
A színházból jövet	—	80—60
bármely vasuti indóház vagy raktház nap-pal menet vagy jövet kézi táskával	—	50—30
éjjel	—	80—60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab máha után külön 10 krajczár díj jár	—	—
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszeszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	—	50—30
menet és visszajövet egy órai várakozással	—	80—60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	—	50—30
menet és jövet egy órai várakozással	1	70
minden következő órára	—	60—40
Külső barom- és lovaspartre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	—	40—30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	—	50—30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	—	80—60
minden további órára	—	40—30

